

Ιεραποδημίες από την Κύπρο στους Αγίους Τόπους

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=90921>]

Το προσκύνημα στους Αγίους Τόπους αποτελεί μια παλαιά ευλογημένη συνήθεια και παράδοση των χριστιανών μέχρι και σήμερα, γεγονός το οποίο συνέβαλε στην ανάπτυξη του Θρησκευτικού και Προσκυνηματικού Τουρισμού. Στην Κύπρο μάλιστα θεωρείται μεγάλη τιμή και ευλογία για τον χριστιανό που καταφέρνει, έστω και μία φορά στη ζωή του, να επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους και να επιστρέψει στην πατρίδα του «χατζής». Μέγιστη σημασία είχε ένα τέτοιο προσκυνηματικό ταξίδι παλαιότερα, όταν ελάχιστοι είχαν την οικονομική δυνατότητα να πραγματοποιήσουν προσκυνηματικές ιεραποδημίες, αφού και οι συνθήκες μετακίνησης ήταν πάρα πολύ δύσκολες.

Συνεπώς, κάτι τέτοιο δεν ήταν εύκολο και όποιος το επιχειρούσε θα έπρεπε να ήταν προετοιμασμένος για τις αντίξοες περιστάσεις τόσο κατά τη διάρκεια του προσκυνηματικού ταξιδιού όσο και κατά την παραμονή του στον τόπο εκεί. Εκείνος, όμως, που κατάφερε να το πραγματοποιήσει, απολάμβανε μια ιδιαίτερη θέση ανάμεσα στα μέλη της εκκλησιαστικής κοινότητας, η οποία έτρεφε απέραντο σεβασμό σε αυτά τα πρόσωπα, τα οποία έφεραν την ιδιότητα «χατζής». Η ιδιότητα αυτή κληροδοτείτο και στους απογόνους, οι οποίοι είχαν την ιερή υποχρέωση να γίνουν και οι ίδιοι προσκυνητές των Αγίων Τόπων και να συνεχίσουν την ευλογημένη αυτή παράδοση της οικογένειας.

Πάρα πολλές μορφές αγίων και οσίων από την Κύπρο αλλά και από άλλες χώρες είχαν επισκεφθεί τους Αγίους Τόπους από τα πρώτα χρόνια της εμφάνισης του Χριστιανισμού. Με τον τρόπο αυτό συνέβαλαν στην ανάπτυξη τόσο της ποιμαντικής διάστασης των προσκυνηματικών περιηγήσεων όσο και στην ανάπτυξη του Θρησκευτικού και Προσκυνηματικού Τουρισμού προς την Παλαιστίνη και το Όρος Σινά. Ενδεικτικά αναφέρονται τέτοιες μορφές, μεταξύ πλείστων όσων, όπως ο Άγιος Γεώργιος ο Χοζεβίτης, ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων, ο Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος και ο Άγιος Νεομάρτυρας Φιλούμενος.

Άγιος Γεώργιος ο Χοζεβίτης.

Η Μονή του Αγίου Γεωργίου του Χοζεβίτου βρίσκεται στην έρημο μεταξύ Ιεροσολύμων και Ιεριχούς. Σ' αυτό το μέρος βρίσκεται η σπηλιά, στην οποία είχε κάποτε καταφύγει ο προφήτης Ηλίας το 910 π.Χ.. Στην ίδια σπηλιά κλείστηκε σαράντα μερόνυχτα ο Ιωακείμ, νηστεύοντας και προσευχόμενος να του χαρίσει ο Θεός ένα παιδί, γιατί ήταν άτεκνος. Αργότερα εδώ κτίστηκε η Ιερά Μονή της Παναγίας του Χοζεβά, στην οποία διάφορες μέρες του χρόνου πραγματοποιούνταν μεγαλοπρεπείς πανηγύρεις, αφού θεωρείται μία από τις αρχαιότερες μονές της Παλαιστίνης. Κατά την περίοδο της ακμής της Μονής, έζησαν την αγγελική ζωή της πλήρους αφιερώσεως χιλιάδες ευλαβείς ψυχές. Εδώ πραγματοποιούνταν πολλά θαύματα από την Υπεραγία Θεοτόκο και από τις αρχές του εβδόμου αιώνα φιλοξενούνταν περισσότερες από πέντε χιλιάδες ψυχές.

Στον ιερό αυτό τόπο οι προσκυνητές ωφελούνται πνευματικά και η ωφέλεια αυτή προκύπτει διαχρονικά μέσα από τα οργανωμένα προσκυνηματικά ταξίδια και με την φιλοξενία χιλιάδων πιστών και προσκυνητών.

Με τον ιερό αυτό χώρο συνδέθηκε ο Γεώργιος. Από μικρός αποστρεφόταν την κοσμική ζωή και η ψυχή του λαχταρούσε την αγγελική ζωή. Μετά τον θάνατο των γονιών του ταξίδευσε στην Ιερουσαλήμ, όπου με ευλάβεια προσκύνησε τα πάνσεπτα προσκυνήματα της ευλογημένης πόλης[10]. Σ' αυτήν την ιερά μονή της Παναγίας του Χοζεβά, ο άγιος πέρασε τα περισσότερα χρόνια της ασκητικής ζωής του γι' αυτό είναι γνωστός με το επώνυμο Χοζεβίτης[11].

Ο όσιος παρά την ηλικία του ανέπτυξε μεγάλη ιεραποστολική δράση και χωρίς καμιά υπερβολή μπορούσε να έλεγε για τη ζωή του. «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζεῖ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός»[12]. Καθημερινά έβγαινε από το κελί του και δίδασκε και στήριζε τους αδελφούς και τους πολλούς επισκέπτες και προσκυνητές[13].

Από τα πιο πάνω διαπιστώνουμε πως ένα απλό προσκύνημα την εποχή εκείνη ήταν αρκετό στην αρχή να οδηγήσει τους ευλαβείς προσκυνητές να γίνουν μέλη της κοινότητας του ιερού χώρου, αλλά και στη συνέχεια με τη χάρη του Θεού να φθάσουν από το κατ' εικόνα στο καθ' ομοίωση. Αναδεικνύεται, επίσης, πως ο

Προσκυνηματικός και Θρησκευτικός Τουρισμός γίνεται ένας άριστος τρόπος και μέσο πνευματικής και ιεραποστολικής διαποίμανσης του πληρώματος της εκκλησίας. Γι' αυτό και σήμερα όσο και να φαίνεται δύσκολο, το φωτεινό παράδειγμα του Αγίου Γεωργίου, αρχικά του προσκυνητή και αργότερα ποιμένα, ακολουθούν χιλιάδες προσκυνητές των ιερών αυτών τόπων, μεταξύ αυτών και πάρα πολλοί Κύπριοι. Έτσι, τους δίνεται η ευκαιρία να προσκυνήσουν τα ιερά λείψανα του Αγίου, να τελέσουν αγρυπνίες, ιερές ακολουθίες και παρακλήσεις προς τον Άγιο, βιώνοντας τον παλμό της ορθόδοξης λειτουργικής πράξης, που δίνει ζωή και πνεύμα προς φωτισμό και ενίσχυση του πνευματικού τους αγώνα.

[Συνεχίζεται]

[10] Βλ. *Κύπρια Μηναία*, Τόμος Ε', έκδ. Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, Λευκωσία 1998, σ. 24.

[11] Βλ. Ζαχαρίας Ραπτόπουλος, *Οι άγιοι Γεώργιος και Ιωάννης οι Χοζεβίται και η Ιερά αυτών Μονή παρά την Ιεριχώ*, Λεμεσός 1998, σσ. 17 - 23.

[12] Γαλ. β', 20.

[13] Βλ. *Κύπρια Μηναία*, ό.π..